

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANTI||BARBARORVM D. ERAS-||mi Roterodami, liber unus

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1524

Erasmvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30133

gitata, quibus huismodi criminationes refelli queant, quare re-
pulsus diuinam feceris, si totam hanc controversiam a capite usque ad cal-
cem explicueris, non quod cum uestra parte mihi probetur, ueque patronum
me paulo instructiore reddideris. **ERASMVVS.**

Quod cum Battus, singulis sua quoque cum uehementer flagitanti-
bus, defugere nulla ratione posset, Age inquit, de premio
plus etiam pollicemini quam postulo, mihi satis fuerit supplicium,
si sola Ate studiose pestis unco trahatur, ac mox in publicam
cloacam precipitetur, deinde procerum aliquot pro capitibus linguas
duntaxat depono. In quem usum, inquit? Ad nullum alium, inquit, quam ad
abstergendum podicem, aut defricandas matulas, aut certe imundas
patellas. Nihil, inquam, accommodatius, sed extra iocum hospites,
quoniam quidem in re preclaram fortuito incidimus, qui nos quoque hic
Academiam quandam Platonis exemplo instituumus? An quia de-
est nobis platanus illa, uel Platonica, uel Ciceroniana, quarum alte-
ra facundissimi philosophi, altera sapientissimi oratoris, literis,
& fata est, & creuit potius quam humore alio. Quin ego uobis pro
umbraticis ueras, ac pro una arbuscula copiosum pomarium exhi-
beo, quod adibus nostris ab laeua proximum uidetis, proceris quer-
cubus, & riuo lymphidissimo cinctum. Quid si hunc quoque locum
nostra disputetiuicula sic irrigemus, ut nulla unquam aetate are-
cat? Nec desunt quidem sub ingenti illa pino medijs circiter horo-
ris, commodissima sedilia, puluillos quoque, si uidebitur, adferri iube-
bo. Iam uero personarum nihil me poenitet, uel ad laeuae scholam, non
solum Academiam, consul, medicus publicus, secretarius urba-
nus, theologus, & idem orator, ego denique tam magnifici fun-
di colonus. Nam ut de Platone taceam (qui quoslibet etiam lo-
quentes facit, quando unquam Tullius, perscriptae frontis homo, coetum
magnificentiore ausus est conuocare? Quod si Socratem phi-
losophum grauissimum, illa in Phaedro loci amenitas potuit in-
uitare, ut humi iuxta fonticulum in gramine disputandi gra-

ria procumberet, quid ni nos hi horti, quos uel Epicurus ipse
laudare queat, certe ad confidendū alliciant, præsertim cū ni
hil hic eorū, quæ Socrates ille miratur, desyderetur q̄ppe ubi
pirus, ut uidetis, mediā, triplicē nobis uoluptatē ministrabit
Nā ut est procera satis, & patulis diffusa ramis, amœnissimā
prorsus umbram præbebit, & frondibus opacis æstum facile
propulsabit, præterea ut est anni uernū tempus, non oculos
modo flosculorum aspectu pascet, uerum etiam nares gratis
simo odore recreabit, tū ne fonticulo illo frigentis aquulæ a
Socrate superari uideamur, en pro fonticulo riuus leni mur
mure, circumlabens totos hortos irrigat, Hac aura quid posse
sit esse spirantius, immo (quod medico teste dixerim) quid sa
lubrius; Ibi Battus, qui eius apud Platonem descriptionis pul
chre meminisset, nostram orationē interpellans, Vt cæteris, in
quit, Erasme rebus maxime superemus, una certe a Socrate il
lo Platonico uicimur. Nam & herbarum uirentium, graminū
q̄ flosculis uersicoloribus distinctorum, gryllorum, & cicada
rum canorum murmur addas licebit, est tamen quo sumus in
feriores. Erasmus, Quid nā istuc, inquam; Battus. Puellarum
Nympharumq̄ imaginibus, inquit, quas Socratē illic uideo
neutiq̄ præterisse. Quo loco exhilaratus consul & medicus,
Per canem, inquit, & anserem Socraticum, dignum quod a
Batto admoneretur, quamq̄ celaturis non magnopere solet
delectari, uiuas opinor mallet, si detur optio. Verū istud nos
stræ disputatiunculæ nihil obfuerit, eamus, ubi collaudata
loci specie consedissemus, Battumq̄ certatim ut accingeretur
hortaremur. Ille consulem fixius intuitus, Battus. Merito,
inquit, nunc meo iugulor gladio, nam qui uos mō magnifice
nugari iubebā, eo per uos ipse redigor, ut nihil me sit hodie
futurum ineptius, aut nugacius. Age, parendum uideo tum
consuli, tum medico, tum amicissimis, postremo tam multis,

sed pomarium prius ocludatur, ne quis nos uideat. Neq; enī uereor, ne uestrum quispiam me prodat, modo possit Erasmi stilus conquiescere, qui quicquid noctu somniat, etiam inter diū chartis suis illinere solet. Atqui, inq; hic neq; calamus est mihi, neq; charta. Fateor, inquit, at memoriam noui tuā, quā scio tibi esse commētarij uice. Quod etiā si quid suffugerit tū facile de tuo fulcies hiatū, sed tū aggrediar uobis fretus. Mox in pedes erectus, compositis ad dicendū & ueste, & uultu & gestu, aliquamdiu defixis humi luminibus, cogitabundus hæ sit dicturienti pallor quidam, ac trepidatio oborta, non stolidi nobis oratoris, & confidentis, sed cordati, & (ut inquit Fabius) periculum intelligentis, dedit argumentum, mox inuentis ac digestis orationis partibus (id enim egisse ex notatis articulis conijciebam) subtulsiens, expuit id quod habebat familiare, deinde surrecto hilarius uultu, iamq; uiuacius singulos intuitus, summa cū omnium expectatione, ita exorsus est.

Orationis exordium. Battus.

Nisi & apud iudices literatissimos dicturum me scire, & ipsa causæ bonitate nō mediocriter adiuuarer, uereret ne in tanto stolidissimorum hoīm odio, non optimum hodie patronū literæ fuerint habituræ. Nūc uero tantū abest, ut oīa quæ ab istis antirhetoribus obijci uel soleant uel queāt, repellere me posse diffidam, ut in causa tam uincibili, ne principio quidem mihi utendum putarim. Idq; nō modo apud uos, quos cum amicissimos, eruditissimos, huius etiā dictionis efflagitatores habeam, beneuolentes, dociles, attentos nō habere non possum, uerum etiam apud Sauromatas, & si quid est his etiam barbarius, modo homines dētur, certam mihi uictoriam promiserim; hoīes, inquā, qui rationis ductum, non animi impetum sequuntur. Nam istos rabulas, qui obstinatis animis insanā suam, etiam confessam solent defendere, haud as